

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXVII.

ČÍSLO 8

AUGUST 2019

Majetok

Farská rada - Letné tábory - Stretnutie mládeže - Púte - Pozvánky
Druhýkrát v Prievidzi - Vedieť darovať - Kradnutie - Christus vivit - Janais

PYM - Piarist Youth Meeting, júl 2019, Nitra

Nenechajme sa okradnúť

Pred niekoľkými rokmi som mal možnosť byť na púti po Sicílii a následne v Ríme. Náš sprievodca nás hneď upozornil, že na Sicílii sme v bezpečí. Nemusíme sa báť o svoje veci, nemusíme si dávať nejaký extra veľký pozor na doklady, pretože tam sa nekradne.

Veľmi nás to prekvapilo a šokovaní sme žiadali o vysvetlenie tohto tvrdenia. Ved' Sicília sa ľuďom bežne spája s pojmom mafia! Sprievodca nám to vysvetlil veľmi jednoducho. Mafia si vo svojej blízkosti nepraje prítomnosť polície. A tam, kde sú hoci aj nejaké malé krádeže, automaticky musí byť aj polícia, ktorá to bude vyšetrovať. Mafia si teda dohliadne na poriadok sama. A keďže s ňou nechce mať nikto nič spoločné, je na Sicílii len veľmi málo takýchto priestupkov.

Sprievodca nás ale pri tejto príležitosti hneď aj upozornil, že keď budeme vo „sväťom meste“, máme si na svoje veci, zvlášť peňaženky a doklady, dávať obrovský pozor, pretože tam sa kradne na každom kroku, najmä na miestach, kde je veľa ľudí - na námestiach, v dopravných prostriedkoch, v múzeách, v kostoloch... Bolo zaujímavé sledovať ľudí, akí boli v Ríme ostrážiti a opatrní. Raz pri schádzaní na nástupišťe metra ktosi zakričal: „Pozor, zloději!“ V tej chvíli skoro všetci skríkli a pevnejšie si chytili svoje tašky a ruksaky. Všetci sa báli o svoje veci a strážili si ich.

Je normálne, že svoj majetok si chránime a zabezpečujeme proti odcudzeniu. Asi nikto z nás sa nenechá dobrovoľne okradnúť druhými. A ak by sa aj o to niekto pokúšal, ostro sa proti tomu ohradíme. Ale je to skutočne vždy tak? Čo nám najčastejšie niekto ukradne? Peniaze? Doklady? Nejaké veci? Myslím, že nie. Čo ľuďom najviac chýba? Na čo sa najviac sťažujú? Častokrát počujem vetu (a ja ju tiež často používam): „Nemám čas!“ Prečo nemáme čas? Lebo sme si ho zle za-

delili? Lebo s ním zle hospodárime? Lebo nám ho niekto ukradol? A nenechali sme sa tak náhodou my sami vedome a dobrovoľne okradnúť? A možno sme za to ešte aj poďakovali....

Každý deň máme k dispozícii 24 hodín - to je 1 440 minút, resp. 86 400 sekúnd. Záleží len od nás, ako ich využijeme. Či ich dáme do služieb pravdy, dobra, lásky, alebo si ich necháme ukradnúť médiami, bulvárom, negatívne naladenými a zlými ľuďmi. Ako často sledujeme veci, ktoré nás nielenže ničím neobohatia, ale dokonca nás okradnú o čas a vnútorný pokoj!

Prajem nám všetkým, aby sme boli dobrými hospodármi a správcami nielen materiálnych vecí, ale aj vzácneho daru, ktorým je čas. Nenadarmo sa hovorí, že „time is money“ - čas sú peniaze. Investujme ho teda dobre.

Marek Sabol, farár

Zo zasadnutia farskej rady

Nový pán farár farnosti Prievidza-mesto Marek Sabol zvolal členov farskej rady na zasadnutie 16. júla 2019. Na stretnutí sa zaoberali najnutnejšími záležitosťami jeho nového pôsobiska i zmenami, ktoré bude v blízkom čase potrebné uskutočniť.

Úpravy týkajúce sa počtu svätých omší
Kvôli nižšiemu počtu kňazov vo farnosti bude nutné zrealizovať isté zmeny týkajúce sa svätých omší. Platiť budú až od nového kalendárneho roka 2020, dovtedy bude všetko fungovať v režime, na aký sú ľudia zvyknutí. Zmeny najviac zasiahnu účastníkov rannej svätej omše o 6:00 vo farskom kostole, ktorá bude počas pracovných dní zrušená. Iné prípadné zmeny sú zatiaľ v štádiu riešenia.

Mariánsky kostol

Na opravách Mariánskeho kostola sa bude pokračovať v nastavenom režime. Dôležité bude postarať sa v najbližšom čase o efektívne odvádzanie dažďovej vody z kostola. Zrealizujú sa takisto viaceré reštaurátorské práce, ktoré finančnou dotáciou podporilo i mesto Prievidza.

Umiestnenie sochy sv. Bartolomeja

Originál sochy sv. Bartolomeja, ktorej kópia má byť umiestnená na priečelí farského kostola, stále nemá určený svoj reprezentačný priestor. Uloženie sochy v časti farského kostola v blízkosti ludskej kaplnky farská rada na májovom zasadnutí zamietla. Namiesto toho navrhla originál sochy umiestniť vo vestibule kostola. Na toto jej rozhodnutie reagovala listom pani Barbora Matáková, historička umenia, ktorá žiadala o prehodnotenie daného stanoviska. Členovia farskej rady sa teda opäťovne zaoberali týmto problémom. Nakoľko však i liturgická komisia neodporúča umiestnenie exteriérovej sochy v interiéri kostola, pán farár plánuje navrhnúť bezplatný prenájom originálu danej sochy Krajskému pamiatkovému úradu s podmienkou, že v múzeu alebo

na inom mieste, kde sochu umiestni, bude uvedený jej pôvod.

Mariánska púť a iné akcie vo farnosti

Mariánska púť bude prebiehať podľa vopred dohodnutého a stanoveného programu. Pán farár plánuje zachovať i tradíciu Prievidzského deviatnika, ktorý sa začne po sviatku Nanebovzatia Panny Márie a vyvrcholí na sviatok sv. Bartolomeja, patróna farnosti. Sväté omše počas deviatich dní budú slúžiť kňazi z Prievidze a okolia. Na sviatok sv. Bartolomeja sa na farskom dvore po večernej sv. omši uskutočnia malé agapé.

Relikvie a misie

Skupina veriacich oslovila pána farára s prosbou o zapojenie sa do akcie v rámci putovania relikvií sv. Vincenta de Paul po Slovensku. Uvítali by, keby relikviár prijalo i naše mesto. V prípade, že sa vytvorí funkčný tím, ktorý sa o celé toto podujatie organizačne postará, pán farár túto akciu umožní.

Takisto sa riešila otázka ľudových misií, ktoré v našom meste prebehli naposledy v roku 1997. V prípade, že by sme ich vo farnosti chceli po 25 rokoch (čiže v roku 2022) zopakovať, bolo by potrebné misiónárov so žiadosťou osloviť už teraz.

Návrh rekonštrukcie fary

Pán farár členom farskej rady predstavil i víziu rekonštrukcie budovy fary, ktorá

by sa v prípade ich schválenia a dostatku financií na realizáciu mohla uskutočniť v najbližších rokoch. Členovia si návrh ešte preštudujú a vyjadria sa k nemu počas nasledujúcej farskej rady plánovanej na september 2019.

Text a foto: Petra Humajová

Hľadanie zaslúbenej zeme vo farskom tábore

Od 14. do 20. júla 2019 strávili deti z našej farnosti príjemné chvíle v tábore, témou ktorého bolo „Hľadanie zaslúbenej zeme“. Počas celého týždňa plnili rôzne úlohy a spoznávali putovanie izraelského národa z egyptskej krajiny.

V tábore bolo 33 detí. Konal sa v dedinke Liptovská Štiavnica neďaleko Ružomberka. Nechýbali počas neho rôzne spoločenské hry a úlohy, ktoré deťom pomohli lepšie sa navzájom spoznať, a tak pomaly nadväzovať nové priateľstvá. Dni v tábore boli pre ne aj výzvou, pretože počas celého týždňa nemali k dispozícii telefón (iba na telefonovanie s rodičmi), tablet ani televízor. Možno to bolo pre niektorých ťažké, ale aj takto sa učili zabaviť sa bez výdobytkov dnešnej techniky a radšej sa rozprávať „z tváre do tváre“. O celý program sa starali animátori z našej farnosti, ktorí ho aj vymysleli a venovali sa deťom počas celého týždňa. Jeho súčasťou bola i duchovná zložka - ranná a večerná modlitba a každodenná svätá omša. V tábore sa deti učili, že všetko, čo robíme, má smerovať k nášmu Pánovi. Naša každodenná práca má byť aj našou každodennou modlitbou, prosbou i vďakou za všetko, čo od neho dostávame. Som rád, že naša farnosť mala takýto tábor, ktorý zbližuje a pomáha rozvíjať medziludské vzťahy. Ďakujem všetkým deťom, ktoré sa tábora zúčastnili, a animátorom, ktorí obetovali svoj čas a venovali sa druhým. Tiež je to prejav lásky

k Bohu, pretože zabúdali na svoje pohodlie a rozhodli sa radšej poslúžiť druhým. Nesmiem zabudnúť ešte na tri dôležité osoby nášho tábora, bez ktorých by sme to nezvládli. Chcem vyjadriť vďaku pani zdravotníčke Anne Vidovej (našej najlepšej pani zdravotníčke, ktorá nám bola vzorom trpezlivosti, pokoja, obety a lásky k druhým) a našim kuchárom Vladkovi a Dadke Pavlove.

Text: Dominik Kučera
Foto: Veronika Ševčíková

Veriaci putovali k Panne Márii Karmelskej

V nedeľu 14. júla sa viacerí veriaci z našej farnosti zúčastnili každoročnej púte k Panne Márii Karmelskej v neďalekom Nitrianskom Pravne. Niektorí z nich využili aj možnosť vstúpiť do Bratstva svätého škapuliara.

Púťové pobožnosti sa začali už v sobotu o 17:15 modlitbou vešpier, sv. ruženca a sv. omšou o 18:00, po ktorej bolo možné vstúpiť do Bratstva svätého škapuliara. Následne pokračovali adoráciou Svätosti oltárnej od 19:00 do 21:00.

Najviac Prievidžanov však prišlo na nedeľné slávenie, ktoré sa začalo o 9:00 modlitbou ranných chvál, pokračovalo pobožnosťou krížovej cesty, modlitbou sv. ruženca a vyvrcholilo slávnostnou sv. omšou o 10:30, ktorú celebroval Mons. Jaroslav Pecha, Th.D. Zdôraznil, že v každom zo svojich zjavení nám Božia Matka pripomína potrebu pokánia, čím nám citlivo prejavuje svoje materstvo. V kázni poukázal na mnohé problémy súčasného sveta, ktoré si vyžadujú naše pokánie, ale predovšetkým zmenu, v ktorej nám má byť práve ona vzorom a pomocníčkou.

Po sv. omši niektorí pútnici využili možnosť vstúpiť do Bratstva svätého škapuliara, ktoré v Nitrianskom Pravne vzniklo koncom 17. storočia. Miestnou raritou je aj kniha, do ktorej sú odvtedy zapisovaní všetci tu prijatí členovia bratstva.

Sv. škapuliar je svätenina, ktorú sme dostali cez sv. Šimona Stocka, predstaviteľa karmelitánskeho rádu v čase, keď karmelitáni kvôli prenasledovaniu museli odísť z Palestíny a situácia v Európe ohrozovala existenciu ich rádu. V noci z 15. na 16. júla 1251 sa mu počas modlitieb zjavila Panna Mária v sprievode anjelov, ukázala na jeho škapuliar (súčasť rehoľného rúcha) a nazvala ho znakom jej bratstva a materinskej starostlivosti, výsadou pre neho a všetkých karmelitánov: „Kto v ňom zomrie, nebude trpieť vo večnom ohni. Je to znak spásy, záchrana v nebezpečenstvách, znamenie pokoja a večné-

ho záväzku.“ Člen bratstva má povinnosť prijať škapuliar z rúk kňaza, zapísať sa do knihy Bratstva sv. škapuliara, vo dne aj v noci nosiť na sebe sv. škapuliar (plátený alebo medailu), vykonať každý deň určenú modlitbu („Pod tvoju ochranu“), nasledovať cnosti Najsvätejšej Matky (vyzdvihla čistotu podľa stavu) a rozširovať jej úctu.

Ostatní pútnici sa po sv. omši tešili zo vzájomného stretnutia pri pohostení, ktoré pred kostolom láskavo pripravili miestni farníci.

Text a foto: Mária Suríková

Farár Pavel Michalovič prijíma členku do Bratstva sv. škapuliara

Piaristická mládež sa stretla v Nitre

V Nitre počas prvého júlového týždňa prebiehalo PYM (Piarist Youth Meeting) - stretnutie piaristickej mládeže z celej Európy. Každoročne sa organizuje v inom štáte Európy, kde piaristi pôsobia. Po piatich rokoch sa organizujúcou krajinou stalo opäť Slovensko.

Podujatie bolo prioritne určené pre študentov piaristických škôl starších ako 16 rokov, ale tiež pre všetkých mladých ľudí pôsobiacich v mládežníckych spoločenstvách pri reholi piaristov. „Našou túžbou bolo viac ako 120 mladým ľuďom z Poľska, Maďarska, Česka a Bieloruska predstaviť Slovensko ako hodnotnú a krásnu krajinu v strede Európy,“ vysvetlil P. Matúš Palaj SchP, organizátor stretnutia.

Počas stretnutia si účastníci prezreli mesto Nitra a navštívili i kostolík v Dražovciach a mesto Trenčín. Program bol doplnený o dobrovoľnícke aktivity skrášľovania životného prostredia a mnohé kultúrne a odborné workshopy (napr. hudobný, tanečný, dramatický, mediálny, umelecký, prvej pomoci a pod.). Spomedzi mnohých športových aktivít môžeme spomenúť medzinárodný volejbalový turnaj. Nemohla chýbať diskotéka a taktiež veľmi obľúbené „Piaristické tance“, ktoré mladí - najmä

z Poľska - tancovali v každej voľnej chvíli. Počas celého podujatia mohli účastníci načerpať i duchovne. Program bol zostavený tak, aby si každý z účastníkov našiel to, čo je mu blízke (sv. omša, modlitba chvál, taizé, modlitby v skupinkách, sv. ruženec a pod.). Jeho súčasťou bola i účasť na Cyrilometodskej púti v Nitre. Podujatie vyvrcholilo galavečerom v sobotu. Mladí mohli počas neho vidieť iluzionistu, predstaviť výstupy z workshopov a v modlitbe poďakovať za všetky chvíle prežité na Slovensku.

Spolupráca piaristickej mládeže bude pokračovať aj po tomto medzinárodnom stretnutí - predovšetkým v hľadaní nových spôsobov, ako evanjelizovať mladých ľudí a pomôcť Európe priblížiť kresťanské hodnoty práve tejto vekovej kategórii ľudí.

Monika Gubánová a Andrej Kmotorka

Deti strávili týždeň na Skalke

Ani chladné počasie nezabránilo tomu, aby deti z piaristickej školy prežili ďalší nezabudnuteľný týždeň (od 7. júla do 13. júla 2019) uprostred krásnej prírody v Kremnických vrchoch na chate Limba v Skalke pri Kremnici. V tábore sa vydali na „Cestu okolo sveta“.

„Ked' sa budeš brodiť vodami, budem s tebou...“ (Iz 43,2) Tieto slová proroka Izaiáša sprevádzali počas celého týždňa všetky deti, ktoré sa s pomocou svojich animátorov rozhodli spoznávať, že svet je naozaj krásne rôznorodý, plný bohatstiev - nielen tých materiálnych. Najdôležitejšou vecou, ktorú sa na tejto ceste naučili, však bolo, že ich na nej vždy sprevádza náš dobrý a milujúci nebeský Otec. Veľká vďaka za to patrí nielen jemu, ale i všetkým dobrým ľuďom, ktorí sa na organizácii tábora podieľali.

Text a foto: Ján Hríb, SchP

Cirkevné stanovisko k nepriamej eutanázii

Dňa 11. júla 2019 zomrel francúzsky pacient Vincent Lambert. Jeho smrť v mnohých ľuďoch vyvolala morálno-etické otázky. Profesor Ján Ďačok SJ, kňaz a lekár, ktorý prednáša etické disciplíny na Pápežskej univerzite Gregoriana a je teológom Apoštolskej penitenciárie, verejne poskytol nasledujúce cirkevné stanovisko.

Vincent Lambert bol po havárii jedenásť rokov vo vegetatívnom stave alebo v stave minimálneho vedomia, pričom dýchal spontánne. Na základe súdneho rozhodnutia mu však lekári zastavili prísun tekutín a výživy a v dôsledku toho zomrel po 9 dňoch.

Dôležitý je fakt, že pre život je nutná strava a tekutiny: Kto chce žiť, musí jesť a piť. Bez prísunu výživy a tekutín sa zomiera a to v intervale 10 až 14 dní.

Zabezpečiť príjem tekutín a vhodnej stravy znamená zabezpečiť nie medicínsku liečbu, ale základné životné potreby. Tomu majú poslúžiť všetky prístupy, ktoré má moderná medicína k dispozícii. To bol prípad aj Vincenta Lamberta.

Učiteľský úrad Cirkvi sa opakovane vyjadril k povinnosti výživy a príjmu tekutín u dlhodobo chorých. Súhrne to vyjadruje Nová charta zdravotníckych pracovníkov, ktorú vydala Pápežská rada pre pastoraáciu v zdravotníctve v roku 2016: **„Výživa a hydratácia, aj umelo poskytované, patria medzi základné formy starostlivosti o zomierajúceho, pokiaľ nepredstavujú neprimeranú záťaž alebo nijaký úžitok pre chorého. Ich neoprávnené prerušenie môže znamenať vo vlastnom zmysle eutanáziu.“**

Ako teda posúdiť situáciu Vincenta Lamberta? Išlo o eutanáziu? Áno, spokojne možno tvrdiť, že išlo o nepriamu eutanáziu. Nepriamu - lebo sa mu odoprela výživa a tekutiny nutné pre život. Išlo o eutanáziu - lebo tam bol úmysel, aby v dôsledku odopretia základných život-

ných potrieb zomrel. Jeho smrť nebola teda prirodzená, ale vedome chcená a spôsobená. A preto je pojem nepriamej eutanázie naozaj namieste. Vincent Lambert zomrel na vyhladovanie a dehydratáciu - teda „vysušenie“. To je naozaj surové, cynické a neľudské.

Vincent Lambert nebol terminálne chorým, ani človekom, ktorý by mal neznesiteľné bolesti. To sú totiž dôvody, ktorými sa zvyčajne argumentuje v prospech eutanázie alebo asistovanej samovraždy. Je pravda, že bol dlhodobo a ťažko chorým. O jeho živote sa však usúdilo, že je už zbytočný. Jeho smrť je „úspechom“ tých, ktorí sa vo Francúzsku usilujú o uzákonenie eutanázie podľa vzoru Holandska a Belgicka.

Záverom možno povedať, že násilná smrť Vincenta Lamberta je veľmi trpkou a smutnou skutočnosťou. Tá musí znepokojovať všetkých trpezlivo zmýšľajúcich ľudí bez ohľadu na to, či sú veriaci alebo neveriaci. Ako vidno, individualistické a utilitaristické chápanie ľudského života vedie k diskriminácii a zabíjaniu chorých a slabých. Je to silná výzva pre všetkých čestných ľudí a pre ich životnú orientáciu. Jednoznačne totiž platí: Kto odmieta Boha ako pôvodcu, darcu a ochrancu každého ľudského života, skôr-neskôr odmieta aj slabého, chorého, postihnúťého či chudobného človeka. Božie zjavenie a Kristov príklad však poskytujú svetlo - pre každého človeka a pre každú profesiu, aj pre medicínu.

Poznámka: Vincent Lambert trpel tetraplégiou, čiže úplnou obrnou všetkých štyroch končatín v dôsledku úrazu hlavy pri dopravnej nehode, ktorú utrpel v roku 2008.

Pozývame na Prievidzský deviatnik

Farnosť Prievidza - mesto pozýva všetkých veriacich na Prievidzský deviatnik, ktorý sa začne v piatok 16. augusta a vyvrcholí sviatkom sv. Bartolomeja 24. augusta 2019. Večerné sväté omše vo farskom kostole budú v rámci neho slúžiť kňazi pôsobiaci v Prievidzi a okolí.

- 16. august - Matej Trizuliak MS, kaplán Chrenovec - Brusno
- 17. august - púť na Mariánskom vršku
- 18. august - Jozef Poláček, farár Čereňany
- 19. august - Marián Krajč, farár Sebedražie
- 20. august - Radoslav Hasík, kaplán Handlová
- 21. august - Miroslav Baláž, farár Lehota pod Vtáčnikom
- 22. august - piaristi
- 23. august - Filip Gulai, kaplán Prievidza - Zapotôčky
- 24. august - Miroslav Sliačan, farár Prievidza - Veľká Lehôtka

Pozvánka na Banícku omšu

V nedeľu 8. septembra 2019 o 9:30 sa bude v Kostole Najsvätejšej Trojice (v kostole piaristov) konať Banícka omša. Banícku omšu pripravuje mesto Prievidza v spolupráci s Hornonitrianskym baníckym spolkom od roku 2013 ako súčasť programu Baníckeho jarmoku. Liturgiu svätej omše oživí Školský orchester Základnej umeleckej školy Ladislava Stančeka Prievidza spolu s Miešaným zborom Rozkvet pod dirigentskou taktovkou Jána Glosa. Svätú omšu bude celebrovat' P. Juraj Ďurnek SchP.

Rímskokatolícky farský úrad Prievidza-mesto a Ružencové bratstvo sv. Bartolomeja Prievidza Vás pozývajú na 23. duchovnú obnovu s témou

Obliecť si nového človeka

(Ef 4,24; Kol 3,10)

v dňoch 13. - 14. septembra 2019 vo farskom Kostole sv. Bartolomeja pod vedením ThLic. Marcela Puváka, PaedR.

Piatok 13. 9. 2019

- 13:00 - Prednáška I.
- 14:00 - Bolesť sv. ruženec
- 14:45 - Korunka Božieho Milosrdenstva
- 15:15 - Prednáška II.
- 16:30 - Svätá omša

Sobota 14. 9. 2019

- 09:00 - Prednáška III.
- 09:45 - Moderovaná adorácia
- 10:15 - Radostný sv. ruženec
- 11:00 - Obedná prestávka
- 13:00 - Prednáška IV.
- 14:00 - Sv. ruženec svetla
- 14:45 - Korunka B. Milosrdenstva
- 15:00 - Tichá adorácia
- 15:50 - Slávnostný sv. ruženec
- 16:30 - Svätá omša

Všetci sú vítaní, pozvite aj priateľov a známych !

Farnosť Krísta Kráľa Prievidza - Veľká Lehôtka v spolupráci s CK MADO organizuje
púť do Poľska (Lichen Stary, Toruň, Gdansk a okolie, Malbork)
6-dňový autobusový zájazd 25. 8. - 30. 8. 2019

RÁMCOVÝ PROGRAM ZÁJAZDU:

1. deň: 25. 8. 2019

Odchod Veľká Lehôtka o 22:00 hod.

2. deň: 26. 8. 2019

Príchod do pútnického miesta Lichen Stary v skorých ranných hodinách. O 6:00 sv. omša a odkrytie milostivého obrazu. Celodenný program: múzeum, pápežské apartmány, krížová cesta Golgota, Kostol Matky Božej, Kostol sv. Doroty, parkový komplex Sanktuária, pobožnosť apela - zahalenie milostivého obrazu (21:00 hod.).

Ubytovanie (v priebehu dňa), voľný program, nocľah.

3. deň: 27. 8. 2019

Po raňajkách odchod smerom ku Grablinskému lesíku. Možnosť pomodliť sa v kaplnke Stopa Panny Márie. Presun do mesta Toruň, ktoré bolo vďaka svojej architektonickej bohatosti zapísané do zoznamu UNESCO. Prehliadka mesta Mikuláša Kopernika a perníkov. Presun do Gdaňska. Ubytovanie v okolí mesta, voľný program, nocľah.

4. deň: 28. 8. 2019

Po raňajkách prehliadka krás prístavného veľkomesta Gdaňsk, nazývaného Zlatá brána Poľska. Pozrieme si časť nazývanú Hlavné mesto, Kráľovskú cestu, Żuraw - v stredoveku najväčší prístavný žerjav na svete, námornícke múzeum, radnicu. Voľný program, nocľah.

5. deň: 29. 8. 2019

Po raňajkách odchod na prehliadku: Sopoty, Gdynia - plávajúce múzeum, torpédoborec Blyskawica, storočný trojstážník Dar Pomorza. Presun do prímorského letoviska Leby a odtiaľ do biosférickej rezervácie UNESCO -Slowiňského národného parku s pohyblivými piesočnými dunami. Návrat do ubytovne, voľný program, nocľah.

6. deň: 30. 8. 2019

Po raňajkách presun do Malborku. Návšteva najväčšieho a najslávnejšieho križiackeho hradu v Poľsku zaradeného do zoznamu UNESCO. V popoludňajších hodinách odchod domov. Predpokladaný príchod cca 23:30 hod.

CENA: 250 € / osoba

Cena zahŕňa:

- dopravu autobusom: klimatizácia, tónované sklá, audio-video, kávovar, chladnička, WC
- 4-x ubytovanie v hoteli v 2 až 4 posteľových izbách + 4-x raňajky
- sprievodca CK, DPH, poistenie voči insolventnosti CK

Nepovinné príplatky:

- komplexné cestovné poistenie = 2,0 €/osoba/deň

Podrobnejšie info a prihlasovanie na Farskom úrade PD - mesto, Mariánska 4, Prievidza.

PRIEVIDZSKÁ PÚŤ

k Nanebovzatej Panne Márii

17.8. - 18.8.
2019

SOBOTA

- 16:30 Vešpery (farský kostol)
- 16:45 Sprievod z farského kostola na Mariánsky vršok
- 18:00 Svätá omša – Marek Sabol (Mariánsky vršok)
- 19:15 Akatist (Mariánsky kostol)
- 20:00 Janais (Mariánsky vršok)
- 22:00 Svätá omša a adorácia - Filip Gulai (Mariánsky vršok)

NEDEĽA

- 07:30 Svätá omša – Dominik Kučera (Mariánsky kostol)
- 09:15 Posvätný ruženec (Mariánsky vršok)
- 10:00 Slávnostná svätá omša
- Vladimír Slovák (Mariánsky vršok)
- 16:00 Deň farnosti, športovo-oddychové popoludnie
- futbal, guľáš a Necpalanka (Areál SOŠ Ul. T.Vansovej)

Počas programu púte bude možné v Mariánskom kostole pristúpiť k sviatosti zmierenia.

Podujatie podporilo mesto Prievidza
dotáciou vo výške 2000 €.

Druhýkrát do Prievidze

Od júla má naša farnosť Prievidza - mesto nového farára. Marek Sabol (43) bol za kňaza vysvätený v jubilejnom roku 2000. Dva roky kapláncil vo Zvolene - meste, rok v Banskej Bystrici - meste, potom v Prievidzi - meste (2003 - 2004). Po odchode z Prievidze pôsobil ako farský administrátor a neskôr farár vo Veľkej Lehôtke a filiálkach Malá Lehôtka a Hradec. Teraz sa do nášho mesta vracia.

▪ **Marek, aký rozdiel pociťuješ medzi nástupom do Prievidze v roku 2003 a teraz?**

Keď som sem prišiel ako kaplán, mojou úlohou bolo pomáhať farárovi a nemal som takú zodpovednosť, najmä čo sa týka materiálnych vecí a agendy. Teraz som však farárom ja, a teda mám oveľa väčšiu zodpovednosť nielen za duchovnú správu farnosti, ale i za jej ekonomiku a administratívu. Mojou úlohou je určiť „smer“, akým sa pôjde ďalej. Čiže rozdiel tu isto je.

▪ **Iné je spravovať menšiu farnosť a filiálky a iné je spravovať mesto. Máš predstavu, ako by si chcel v Prievidzi fungovať?**

Budem sa snažiť naplňať to, na čo som bol aj doteraz zvyknutý, aj keď viem, že mesto neponúka také možnosti ako vidiek. Mesto je viac anonymné. Chcel by som s ľuďmi viac komunikovať, byť s nimi v užšom kontakte, aj keď toho času až tak veľa nie je. Ponechal som si aj učenie v Strednej odbornej škole na Ul. T. Vansovej, kde som pôsobil i predtým.

▪ **Učňovská a stredoškolská mládež je špecifickou skupinou ľudí. Ako sa ti medzi nimi žije?**

Ťažko pri nich hovoriť o katechizácii, ide skôr o istý spôsob evanjelizácie. Sú to väčšinou študenti, ktorí síce náboženstvo na základných školách absolvovali, ale zanechalo to v nich málo. Najdôležitejšie je pre nich vedomie toho, že ich má niekto rád. Je skvelé, že vnímajú kňaza ako normálneho človeka. Vždy sa teším, keď sa mi na ulici pozdravia „Pochválený buď Ježiš Kristus!“ a nehanbia sa za to.

▪ **Kňazi často inklinujú k určitým skupinám veriacich, napríklad deti, mladí, starší... Ako ty rozkladáš svoje sily v pastorácii?**

To sa nedá jednoznačne povedať, každé miesto si vyžaduje čosi iné. Aj tu sa v prvom rade budem snažiť spoznať ľudí a situáciu vo farnosti, až potom riešiť, čo treba. Budem dbať i na odporúčania ľudí, ktorí sa angažujú v živote farnosti - členov farskej rady, kostolníkov... Rád si nechám poradiť a postupne sa ukáže, kde sú aké priority. V prvom rade musím zvládnuť základné pastoračné záležitosti a agendu farnosti. Potom sa uvidí, ako to spolu s kaplánom dokážeme časovo zvládnuť a do čoho ešte v pastorácii vložíme svoje sily.

▪ **Nepremýšľal si však už teraz nad nejakými zmenami týkajúcimi sa farnosti?** Prvý rok by mal byť taký rozbehový, ako som spomínal - „zvykací“. Som tu veľmi krátko a robiť zmeny hneď nie je najšťastnejšie. Nakoľko však počet kňazov vo farnosti je oproti minulosti nižší a tento rok už bude fungovať aj bez diakona, istým veciam sa nevyhneme, lebo nie sú reálne ľudsky zvládnuteľné. Určite sa však budem snažiť čo najviac vecí zachovať „po starom“, kým farnosť lepšie spoznám.

▪ **Blíži sa Mariánska púť. Vidali sme ťa na nej často ako účastníka, diváka. Teraz sa ocitneš v pozícii spoluorganizátora. Máš svoju predstavu o forme, zmenách? Alebo púť zostane zatiaľ v pôvodnom formáte? Budeš na nej slúžiť úvodnú sobotnú svätú omšu?**

Nemám teraz žiadnu inú víziu, pretože organizačne sú už veci rozbehnuté. Je rozdiel vnímať púť zvonku ako účastník a svedník a iné je vnímať ju zvnútra. Rád sa do toho vložím tak, ako je to už naplánované. Uvidíme, aká to bude pre mňa skúsenosť, čo ešte do ďalšieho roka vyplynie z organizácie, prípadne či sa bude dať ešte nejako vylepšiť. Sobotnú svätú omšu budem slúžiť ja, ale trochu sa podelím s diakonom, ktorý bude mať kázeň.

▪ **Leto je pre mnohých oddychové, dovolenkové, cestovateľské, pútnické. Ty sa koncom augusta chystáš na púť do Poľska so svojimi bývalými farníkmi z Veľkej Lehôtke. Plánuješ oddychovať ešte aj kdesi inde?**

Počas tohto leta už nie, musím zabezpečiť farnosť, aby fungovala. V júli bol kaplán v tábore, potom mal dva týždne dovolenky, nasledoval prvopiatkový týždeň a pomaly sa blíži púť... Budem mať možno tak jeden týždeň osobného voľna, ale to pôjdem domov pomôcť pri žatve či vyberaní zemiakov.

▪ **Spomenul si pomoc rodine. Čo vás doma okrem základných väzieb spája? Sme veľmi súdržní. Napríklad brat nedávno na päťdesiatku dostal ako darček**

púť do Svätej zeme. Nešiel tam však sám - navrhol, aby sme sa tam vybrali spolu všetci traja bratia. Takisto sa snažíme pomáhať si navzájom. Keď mám možnosť, vždy sa domov vyberiem pomôcť pri poľnohospodárskych prácach či pri chystaní dreva na zimu.

▪ **Presun do novej farnosti je pre kňaza veľkou zmenou. Ty si sa síce posunul len o pár kilometrov ďalej, ale i tak si si musel zbalit všetko. Je to rozdiel oproti časom, keď si sa balil ako kaplán?**

V minulosti som mal toho podstatne menej. Keď sa niekam presúva kaplán, ktorý vo farnosti pôsobil nejaké 2 - 3 roky, nemá ešte toľko materiálneho zabezpečenia pre svoju činnosť ako farár.

▪ **Pätnásť rokov vo Veľkej Lehôtke, Malej Lehôtke a Hradci. To je už dost dlhý čas, počas ktorého si isto nadviazal silné vzťahy s farníkmi, poznal si ich životy a oni tvoj. Aký bol tvoj odchod? Odchádzalo sa mi ťažko. Ale ak človek odniekiaľ odchádza vo viere v to, že Pán Boh ho potrebuje inde, je vďačný za čas, ktorý tu mohol prežiť, prijme novú výzvu a ide ďalej.**

Ďakujem za rozhovor!
Mária Melicherčíková
Foto: Štefan Kollár

Mojím skutočným vlastníctvom je to, čo viem darovať

„Nepokradneš!“ znamená: miluj prostredníctvom tvojich dobier, využij tvoje prostriedky na to, aby si miloval tak, ako môžeš.“ V katechézach Svätého Otca Františka počas audiencií na Námestí svätého Petra mohli veriaci na jeseň v roku 2018 počuť aj jeho výklad Desatora. Vo vzťahu k siedmemu prikázaniu zazneli povzbudivé slová pápeža. Vysvetlil, že v tomto prikázaní sa skrýva pozitívna výzva k veľkodušnosti.

V minulosti nielen neveriaci, ale aj mnohí veriaci ľudia vnímali Desatora ako nie veľmi populárne, slobodu obmedzujúce negatívne „zakazovanie“ niečoho. Je zaujímavé sledovať, ako Svätý Otec mení svojou múdrosťou pohľad na túto oblasť náuky Cirkvi. Ako sa snaží veriacich vtiahnuť do pozitívneho myslenia, aby hľadali a nachádzali v zdanlivo negatívnom zákaze výzvu konať dobro vo svojom živote. Skúsme sa preto spolu na základe jeho slov zamyslieť nad tým, čo všetko vlastníme v rámci našej farnosti, do akej miery sme bohatí tým, čo dávame nezištne, t.j. zadarmo.

Tri chrámy

Vo farnosti Prievidza - mesto máme tri chrámy, v ktorých sa v pracovných dňoch koná spolu (mimo letného obdobia prázdnin) 5-x denne svätá omša, v nedeľu je to až 8-x denne. Vďaka za Božiu štedrosť, za kňazov, že sa s nami delia o svoje dobré, ale aj za kultúrne „dedičstvo otcov“ v podobe chrámov, ktoré sú v meste veriacim každý deň k dispozícii na modlitbu a slávenie svätej omše. Vďaka patrí aj ľuďom, ktorí sa nezištne starajú o fungovanie prievidzských chrámov - organisti, kostolníci, ženy zabezpečujúce upratovanie a kvetinovú výzdobu. Ukazuje sa, že z roka na rok je čoraz náročnejšie ochrániť naše kostoly pred ľuďmi, ktorí voči týmto priestorom nemajú úctu, a aj preto je trvalá služba v nich nenahraditeľná.

Tri skupiny zasvätených osôb

Diecézni kňazi, pátri piaristi a sestry mariánky, to sú tri skupiny (úplne) Bohu zasvätených osôb v Prievidzi. Sú pre nás veľkým

darom Božieho milosrdenstva, pretože dali svoj život Bohu, teda i každému človeku, s ktorým sa denne z Božej vôle stretnú. V deviatniku pred sviatkom Božieho milosrdenstva sa počas druhého dňa sv. sestra Faustína modlí podľa želania Pána Ježiša: „Dnes mi priveď duše kňazov a rehoľné duše a ponor ich do môjho nekonečného milosrdenstva. Ony mi dali silu vydržať bolestné mučenie, nimi ako tepnami prúdi na ľudstvo moje milosrdenstvo.“

Charita - dom sv. Vincenta

Veľmi nás teší, že činnosť centra podpory ľudí bez domova a v sociálnej núdzi neustále napreduje a získava si stále nových zapálených členov, ktorí charite pomáhajú materiálne i duchovne. Budme vďační za ľudí, ktorým nie je ľahostajný život bezdomovcov, lebo starostlivosť o nich je dobrom pre nás všetkých.

Spevokoly

V Prievidzi stabilne pôsobia tri chrámové zbory, ktoré svojím spevom skrášľujú sväté omše. Vo farskom kostole je to spevác-

ky zbor Bartolomejčatá, v piaristickom kostole detský zbor Rosnička a mládežnícky zbor Bázeň. Bez nich by sme zažívali na svätých omšiach iba všednosť, s nimi sú sväté omše naozaj slávnostnými a priznajme, aj viac radostnými. Radosť rozdávaním rastie, preto patrí veľká vďaka všetkým, ktorí svojím spevom a hudbou napomáhajú šíreniu radosti v našej farnosti.

Piaristická spojená škola F. Hanáka

Jediná cirkevná škola v našom okrese má v súčasnosti tiež nezastupiteľné miesto v meste Prievidza. Už viac ako 25 rokov od jej obnovenia napomáha kresťanskej výchove detí a mladých ľudí. Organizuje mnoho aktivít aj vďaka svojim učiteľom, ktorí sa snažia konať dobro deťom často nad rámec svojej finančnej odmeny. Myslím si, že je to cítiť a postupne nám aj prostredníctvom tejto školy vznikla nová skupina mladých angažovaných kresťanov z Prievidze. Všetci veríme, že činnosť piaristickej školy bude pokračovať i naďalej a naši farníci ju budú podporovať.

Kurz prípravy do manželstva

Funguje iba od r. 2014, ale počas svojho pôsobenia stihol už vďaka manželským párom i vďaka kňazom, ktorí v ňom prednášajú alebo sa počas neho modlia, pripraviť do manželstva svojimi prednáškami a zdieľaniami ne jeden snúbenecký pár. Jeho činnosť sa neustále zväčšuje počtom kurzov (na začiatku to boli 3 kurzy počas

roka, neskôr 4 a dnes už je to 5 kurzov za jeden kalendárny rok), ale aj počtom slúžiacich manželských párov. Služba v kurze pozostáva z 2 tímov, ktoré by som na základe ich činnosti nazvala „Marta“ (prednášajúci, zdieľajúci sa a catering zabezpečujúci manželvia) a „Mária“ (modliaci sa - nielen - manželvia). Tiež sa vďaka kurzu otvára priestor pre nové aktivity zamerané na novomanželov (absolventov kurzu), ktoré verím, že sa rozbehnú v takej miere, v akej je aktívny aj samotný kurz. Je požehnaním pre naše mesto, lebo formuje nielen tých, ktorí sa v ňom pripravujú do manželstva, ale aj tých, ktorí v ňom slúžia. V istom zmysle Kurz pre snúbencov vytvára priestor na prienik všetkých kresťanských služieb v našom meste. Na tomto mieste patrí veľká vďaka aj človeku, ktorý sa o jeho vznik pričínal, no samozrejme všetkým tým, ktorí sa na jeho organizácii podieľajú.

Slovenský skauting, 14. zbor Prievidza

Pôsobí v našom meste po jeho obnovení už viac ako 29 rokov a za tento čas stihol vychovať veľa mladých angažovaných ľudí. Mnohé dobrovoľnícke akcie si už bez skautov v Prievidzi ani nevieme predstaviť. Bohu vďaka za ľudí, ktorí to so slovenským skautingom myslia vážne a jeho myšlienky prijali naozaj úprimne do srdca. Je to zaiste organizácia s nadčasovými hodnotami, a preto má šancu pretrvať aj napriek pohodlnému štýlu života, ktorý dnes mnohí ľudia preferujú.

Modlitbové hnutia a skupiny

V našej farnosti pôsobí veľa rôznych modlitbových skupín. Nie sú menej cenné (aj keď ich možno až tak nevidieť) ako diela materiálnej služby. Možno v tomto smere ide o priamu úmernosť, veď každé trvalé materiálne Božie dielo vzniká najskôr v modlitbe. Asi najznámejšou z nich je spoločenstvo, ktoré sme si zvykli ľudovo nazývať „ruženčiarí“, s viac ako 400 členmi živého, svätého a večného ruženca. V Prievidzi je tiež veľká základňa tešiteľov a tešiteľiek Božského Srdca Ježišovho (laici). V posledných rokoch sa v našom meste popri spoločenstve mladých, Spoločenstve Piar, rozrastá aj tretí rád piaristov - Piaristická fraternita na Slovensku (aktuálne takmer 60 členov) a rovnako tiež Rodina Božskej Lásky - laici pri Kongregácii Dcer Božskej Lásky (mariánky). V priestoroch kaviarne Daddy's café sa stretáva chválové modlitbové spoločenstvo Jozue. Okrem toho v meste fungujú aj skupiny z hnutia Modlitby matiek, Modlitby otcov a Deti viery a možno i mnoho iných modlitbových kresťanských spoločenstiev, o ktorých už ale, žiaľ, neviem.

PiarPro

Kreatívna agentúra, ktorá vyrástla popri aktivitách Spoločenstva Piar. Jej najviditeľnejším výstupom je vydavateľstvo, ktoré zastrešuje nahrávanie a produkciu chválových kapiel GodKnows, Heartbeat a PiarMusic. Popri tom sa venuje online marketingu, foteniu, tvorbe webstránok a videí. Úzko spolupracuje s rehoľou piaristov a piaristickou školou a podporuje dobrovoľníctvo mladých v Piar-e ako životný štýl.

Mestský úrad

Aj keď sa to možno nezdá, služby nášho mesta nemalou mierou prispievajú k fungovaniu našej farnosti, či už ide o možnosť bezplatného parkovania v blízkosti chrámov v meste v nedeľu počas bohoslužieb, alebo pri organizácii dopravy

a bezpečnosti pri väčších podujatiach ako napr. Mariánska púť, procesia Božieho Tela, a pod. Vďaka aj za túto schopnosť ľudí spravujúcich mesto podeliť sa o jeho dobrá s kresťanmi nášho mesta.

Farský časopis Bartolomej

Tiež mám z Božej milosti svoje dary. Farský časopis Bartolomej mi ich pomohol a pomáha rozvíjať. Ďakujem ľuďom v jeho redakčnej rade, že ma medzi seba prijali. Naučili ma napríklad zodpovednosti, tímovej práci, sebareflexii a vytrvalosti aj v časoch krízy a „pisateľského sucha“. A teda aj týmto článkom sa chcem s vami podeliť o svoje dary. Verím, že ich neodhodíte a budete premýšľať. Nad tým, ako by ste mohli aj vy sami prispieť svojimi darmi k obohateniu druhých.

Kam sa zaradíte a koho v našej farnosti podporíte, aby bola lepšia, krajšia, radostnejšia a vďaka nej i naše mesto Prievidza, to je už na vás. Občas možno svoje dary nepremyslene rozdávame kade-tade, a žiaľ, niekedy bez odozvy alebo dokonca s ranami na srdci, namiesto toho, aby sme boli podľa Božej vôle tým, kým sme, tam, kde sme. Lebo celkom iste... všetci SME BOHATÍ.

Text: Elena Blašková
Foto: archív redakcie

Okradli vás v živote o niečo?

- **Anita:** „Áno. Okradol ma Mojžiš v Drukose o vysokú finančnú čiastku. Boh o všetkom vie - Božie mlyny idú pomaly.“
- **Mária:** „Moje kolegyne mi svojim správaním v práci ukradli dôveru k ľuďom.“
- **Jana:** „V robote mi ukradli mobil.“
- **Martin:** „Kamarátke ukradli v Taliansku peňaženku s peniazmi.“
- **Andrea:** „Okradla nás vlastná sestra, podviedla nás, aj vlastnú matku.“
- **Maja:** „Mňa neokradli.“
- **Anka:** „Minulý týždeň v stredu ma okradli - vzali mi peniaze aj doklady. Na druhý deň som mala ísť na konferenciu do Ružomberka. Nedalo sa...“
- **Milka:** „V Poľsku mi ukradli celú peňaženku a všetky peniaze.“
- **Emília:** „Vykradli nám byt. Syn pracoval v cudzine a mali sme doma jeho doláre, ktoré sme práve chceli odnieť do banky. Ukradli nám aj obrúčky, atď.“
- **Alica:** „Mne vzal v kostole zlodej tašku. Aj som za ním začala bežať, tašku hodil na zem, ale peniaze mi zobral a ušiel.“
- **Irča:** „Keď som išla domov autobusom z Lučenca, ukradli mi z tašky peňaženku.“
- **Anna:** „Okradli ma ľudia o dôveru k nim.“
- **Zuzka:** „V obchode mi párkrát zle vydali.“
- **Dana:** „Mojžiš nás okradol o všetky našetrené peniaze na byt.“
- **Helena:** „Neprajní ľudia ma okradli o pokoj. Snažím sa ho modlitbami a obetami získať späť.“
- **Anna:** „Dvakrát mi šikovne odcudzili peňaženku z batohu - raz aj cestou v autobuse, keď som išla z pohrebu.“
- **Pavla:** „Na kare mi zmizli doklady aj peniaze.“
- **Mária:** „Vlastná rodina si privlastnila miestnosť, ktorá mi patrila. Porušili tým zmluvu zo zákona o dedičstve po otcovi.“
- **Ignác:** „Maďarská rodina nás okradla o 30 000 Sk, ktoré patrili deťom. Klamali nás.“
- **Milka:** „Musím sa priznať, že aj ja som ako mladá zobrala čosi, čo mi nepatrilo a dodnes za to odprosujem Pána. Ale mňa už tiež iní okradli.“
- **Marika:** „Okradla ma veľakrát blízka osoba, bolo to bolestné, potrebovala som Božiu pomoc, čas vstrebávať to a odpustiť.“
- **Štefánia:** „Kľúče, peniaze, vykradli nám aj byt a prišli sme o majetok i pokoj.“
- **Magdaléna:** „Blízki mi ukradli pokoj.“
- **Magduška:** „Peňaženku. Chýbajú mi fotografie, čo som v nej mala. Nosila som tam aj obrázky Panny Márie.“
- **Paulína:** „Ľudia, ktorým som pomohla, ma okradli o pokoj a dôveru.“
- **Eva:** „Keď som vo farskom kostole robila nástenku, ukradli mi kabelku aj s kľúčmi. Mala som ju položenú pri sebe.“

Za odpovede ďakuje Anna G. Vavrová.

„Bol istý bohatý človek... Pri jeho bráne líhal akýsi žobrák...“ (Lk 19 - 20)

Podobenstvo o boháčovi a Lazárovi. Kto by ho nepoznal? V kostole sme ho počuli čítať snáď už tisíckrát. Dá sa o ňom povedať ešte čosi viac?

Minulý rok uviedlo Slovenské komorné divadlo v Martine inscenáciu pôvodne renesančnej drámy Pavla Kyrmezera *Komedia česká o bohatci a Lazarovi* práve na námiet tohto podobenstva. Dej je situovaný do súčasnosti, hoci jazyk hry je ponechaný pôvodný - prebieha v slovakizovanej češtine. Príbeh boháča je v dráme prezentovaný ako veľkolepá show plná bohatstva, slávy, lesku, falošných pochlebovačov a úlisných päťolízáčov. Ako refrén v ňom opakovane zaznieva veta hlavného hrdinu, boháča: „Ó, jak já jsem člověk náramně šťastný!“

Do kontrastu s ním vstupuje postava úbohého zobrajúceho Lazára. V hre sa objavuje sporadicky a navonok končí rovnako ako boháč - vo vreci hodený do hrobu. My však vieme, aký je záver, ktorý táto inscenácia priamo nevyslovuje - Lazár po smrti dostáva svoju odmenu a boháč svoj trest.

To, čo bude po smrti, však danú inscenáciu nezaujíma, pohľad diváka zameriava skôr na inú vec. Po tom, čo boháč umiera, sa banda pochlebovačov a päťolízáčov, ktorá ho v skutočnosti celý život nenávidela, vrhá na jeho majetok. A žiaľ, preberá i jeho rolu, ktorá tým pádom na tomto svete nekončí.

Koho vo svojom živote napodobňujeme my? Nepreberáme tiež niekedy náhodou roly ľudí „náramne šťastných“, ktoré by bolo lepšie, keby sa zo sveta už konečne vytratil? Možno i to je otázka, ktorú by sme si pri sledovaní tejto divadelnej hry či počúvaní podobenstva o boháčovi a Lazárovi mali položiť.

Petra Humajová - 4x o majetku**„Nezhromažďujte si poklady na zemi... V nebi si zhromažďujte poklady... Lebo kde je poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ (Mt 6, 19 - 21)**

V mnohých povolaniach sa v súčasnosti objavuje tendencia motivovať zamestnancov k zlepšovaniu svojich schopností prostredníctvom zvyšovania platu. V praxi to vyzerá tak, že niekto ponúka školenia, zamestnanec si ich platí a po ich úspešnom absolvovaní mu zamestnávateľ prizná zvýšenie mzdy. Čo na tom, že tie školenia sú často úplne odveci... Hlavné je ich sa zúčastniť.

A tak sú zamestnanci ochotní (a niektorí skôr životnými okolnosťami nútení) prekonať všetko. I po odpracovanom dni letieť do iného miesta, vysoliť školiteľovi tretinu svojej výplaty a absolvovať povedzme kurz práce na počítačoch v úplne nedôstojných podmienkach - s nutnosťou priniesť si z domu svoj vlastný počítač a napriek telesnej výške dva metre presedieť päť hodín v kuse na detskej stoličke zhrbený pri minitolíku v škôlke, pretože, žiaľ, školiteľ iné priestory na svoj super užitočný a kvalifikáciu dozaista vo veľkej miere zvyšujúci kurz nezohnal.

Keď počúvam tieto príhody zo života, je mi z toho všetkého tak trochu smutno. Koľko sme toho schopní (či nútení) pre pár eur na výplate obetovať... A koľko neschopní obetovať (či vykonať) pre Pána... Niekedy si tak potajme želám, aby sa podobne ako na tie školenia hrnuli ľudia - tí, čo majú schopnosti fotiť, písať, obetovať sa - i k nám do redakcie. Akurát že viac ako ten poklad v nebi im za to nemáme čo sľúbiť. No na druhej strane... Je ešte niečo viac?

„Pozri, my sme opustili všetko a išli sme za tebou. Čo z toho budeme mať?“ (Mt 19, 27)

Otázka, ktorú kladie apoštol Peter Ježišovi v Evanjeliu podľa Matúša krátko po rozhovore s bohatým mladíkom, je na prvý pohľad minimálne dost nevhodná, ak nie priam drzá. Po tom, čo Peter denno-denne prebýval s Ježišom, čerpal od neho dôveru a lásku a bol svedkom nespočetného množstva uzdravení a zázrakov, sa Ježiša ešte pýta, čo z jeho nasledovania bude mať?

Petrovi sa však častokrát podobáme i my. Každý deň sa modlíme, chodíme do kostola, pristupujeme k sviatostiam, dodržiavame prikázania, vzdávame sa zlého a konáme dobré... A s očakávaním upierame oči na nebo s nevyslovenou otázkou: „No, Pane? A čo z toho teraz akože budem mať?“

Ešte že Ježiš je taký milosrdný a láskavý. Vie, že Peter v čase kladenia svojej otázky v sebe zatiaľ nenosí dary Ducha Svätého, lebo ten príde na zem až po jeho odchode, a preto mnohé veci jednoducho nemá ako pochopiť. Pri Petrovej otázke sa teda neurazí, ale opakovane a s láskou vymenúva svoje „bonusy“: *„Každý, kto pre moje meno opustí domy alebo bratov a sestry alebo otca a matku, alebo deti, alebo polia, dostane stonásobne viac a bude dedičom večného života.“ (Mt 19, 29)*

A to je niečo, čo patrí i nám. Ak teda ešte ani my nie sme plní darov Ducha, opríme sa aspoň o tú barličku očakávania večnej slávy... Nezabudnime však popri tom o dary Ducha prosieť. Lebo ak ich už raz dostaneme, veľmi rýchlo pochopíme, že naša odmena, naše nebo sa už vlastne začalo. Zrodilo sa vo chvíli, keď sme sa rozhodli Krista sa viac nepustiť. A prináša nám do duše ten najväčší poklad - pokoj, ktorý nám už nikto nemôže vziať.

4x o majetku - Petra Humajová

„Učiteľ, povedz môjmu bratovi, aby sa so mnou podelil o dedičstvo.“ (Lk 12, 13)

Majetkové spory... Koľko bolesti už priniesli mnohým ľuďom do života! Dlhé roky žili v mieri a zhode a tu zrazu bum... Tu peniaze, tam dom a kdesi v tramtárii zas pozemok... Možno ten druhý dostal len o kúsok viac a už sa v nás ozýva falošný zmysel pre spravodlivosť (v preklade závisť): „Ale veď to patrilo mne!“

A toto sa nedeje len v oblasti „mať“, ale aj v oblasti „byť“. „A veď sa vôbec neučil a tú skúšku spravil! A veď sa na to povolanie nehodí, a predsa ho vyštudoval! A ja, čo som sa toľko učil, som školu napokon ani nedokončil!“ A závisť nás zožiera stále viac a viac...

Nepovedal nám Ježiš, že k životu budeme mať vždy všetko potrebné? Prečo sa teda donekonečna sporiť o majetky a sužovať pre nesplnené túžby, ak je očividné, že to nikam nevedie? Nie je cennejšie zamerať sa radšej na niečo iné? Napríklad nepoukazovať večne na brata, ktorý sa o dedičstvo nepodelil, ale stať sa namiesto neho bratom, ktorý sa o dedičstvo podelí?

Jednou z ciest, ako na to, je cesta odovzdanosti. Prijat' v živote všetko, aj to nesp spravodlivé, nie ako kladivo, ktoré nás zadláva, ale ako výzvu, ktorú nám Boh zosiela do cesty. Namiesto zhromažďovania majetku slúžiť tými prostriedkami, ktoré máme k dispozícii; namiesto závidenia výhodných pozícií dobre zastávať tú svoju. Možno tak navonok nikdy nezbohatneme, no vnútorne budeme isto oveľa bohatší.

Krádež je prejavom zloby, ale aj nesprávneho myslenia

Príbeh od sv. Bernardína o oslovi, ktorý patril trom dedinám, dokazuje, že ľudia už dávno poznali výhody režimu súkromného vlastníctva v porovnaní so systémom kolektívneho vlastníctva (aj preto nemožno ekonomický krach socializmu považovať za dôsledok „nesprávne aplikovanej teórie“): Obyvatelia troch dedín sa dohodli, že si kúpia osla, ktorý bude bývať v šope a bude im nosiť obilie do mlyna. Obyvateľ prvej dediny mu naložil na chrbát vrece pšenice a odviezol ho do mlyna. Kým sa pšenica mlela, odviazal osla, aby sa napásoł. No na pošliapanej lúke bolo len pár stebiel trávy. Potom ho odviedol do šopy a nedal mu nažrať, lebo predpokladal, že to spravil ten, kto si ho požičal pred ním. Podobne sa v ďalšie dni zachovali obyvatelia zvyšných dedín, ktorí na osla nakladali čoraz ťažší náklad a sťažovali sa, čo za osla to kúpili, keď nevládze. Nakoniec úbohé zviera zdochlo od hladu. Skúsenosť z rôznych častí sveta ukazuje, že ku kolektívnemu vlastníctvu sa ľudia zvyknú správať veľmi podobne (nejde tu o spoločné vlastníctvo s jasne určenou zodpovednosťou).

Katolícka sociálna náuka obhajuje právo na súkromné vlastníctvo a v jej poňatí toto právo neodporuje faktu, že Boh zveril zem aj s jej zdrojmi spoločnému spravovaniu všetkých. Každý vlastník má totiž povinnosť používať svoj majetok pre zvelaďovanie spoločného dobra, čiže na nevyhnutné uspokojenie svojich potrieb, potrieb svojich blízkych a následne aj na uspokojenie potrieb ďalších potrebuje. Ekonomický systém má byť preto zameraný na službu - osobám aj ľudskému spoločenstvu. „Siedme prikázanie prikazuje praktizovať spravodlivosť a lásku pri spravovaní pozemských dober a plodov ľudskej práce.“ (Porovnaj Katechizmus Katolíckej cirkvi 2401 - 2463.)

Najhlbšie príčiny kradnutia sú nepochybne zakorenené v duchovnej, náboženskej sfére. Z historického hľadiska neobstoja ako ospravedlnenie kradnutia argumenty o chudobe zlodějov, ktorí kradnú kvôli biede. Skrátka neplatí, že najviac kradnú chudobní kvôli chudobe. Z toho by vyplývalo, že bohatí nekradnú, čo takisto neplatí. Hoci sa hladný človek niekedy uchýli ku krádeži aj z nevyhnutnosti, táto neresť je predovšetkým výsledkom myslenia. Buď osobného, ale niekedy aj skupinového.

V základoch ekonomického myslenia skupín spočíva hlavne nazeranie na súkromné vlastníctvo a rešpekt k nemu - čo

sa prejavuje v osobných postojoch, ale aj v inštitúciách a organizácii, ktorú spoločnosť vytvorila. Ako zdôraznil Michael Novak s prihliadnutím na ekonomický stav rôznych krajín: „Zdroje bohatstva nespočívajú primárne v prírodných zdrojoch. Pôvod bohatstva nie je materiálny, spočíva v myslení ľudí, v ich kultúre a zvykoch.“ „Otázka, či politicko-ekonomický systém podporuje ekonomickú tvorivosť svojich občanov, alebo ju trestá, je kritickou otázkou rozvoja.“ (Filozofia slobody, 1996, s. 64, 65).

V súčasnosti ekonomické myslenie deformuje viacero názorov. Ako prvý z klamných názorov môžeme spomenúť *rovnostárske požiadavky* - na kolektívne vlastníctvo, rovnakú mzdu, rovnaké šance a podobne. Vychádzajú z tvrdenia, že „všetci predsa máme rovnaký žalúdok“. Aj keď vynecháme biologické protiargumenty, veľkú silu majú protiargumenty spoločenské. Hospodárstvo založené na takomto myslení dokázateľne redukuje snahu, motiváciu a tvorivosť ľudí na najnižšiu možnú úroveň, pričom kvalitatívne ide obyčajne o úroveň „žalúdka“ (čiže úroveň uspokojovania vlastných telesných potrieb a túžob).

Veda má dnes už množstvo poznatkov o tom, že nevyhnutné potreby ľudí sa líšia v dôsledku mnohých faktorov, že ľudí s odbornými a spoločensky významnými talentmi treba motivovať určitými výho-

dami k tomu, aby svoje talenty zveľadovali a boli ochotní vykonávať špecializované práce, že o rovnakých šanciach pre všetkých sa síce ľúbivo teoretizuje, ale je takmer nemožné reálne ich v spoločnostiach spravodlivo nastaviť. Rovnosťárske myslenie je natolko neprirodzené, že pokusy o jeho uplatňovanie sa vždy opierali o prvky totality. Preto sa práve súkromné vlastníctvo, úcta k nemu a jeho spravodlivé a láskyplné užívanie javí ako jediná schodná cesta boja proti chudobe (a za rovné, čiže dôstojné zaobchádzanie so všetkými). To nás privádza k ďalším mylným názorom - *lakomstvu a sebecktvu*. Spravodlivé užívanie majetku sa zakladá na cnosti miernosti. Vlastník musí pozorne riešiť otázku, koľko naozaj musí spotrebovať, a s čím by sa mal podeliť. Týmto problémom sa zaoberal už sv. Tomáš Akvinský, keď radil nábožným kráľom, ako majú na svojej pozícii praktizovať Božiu požiadavku chudoby. Toto rozhodnutie by mal v záujme spoločného dobra urobiť samotný vlastník. Krádež alebo znárodnenie sú spravidla škodlivejšie nielen morálne, ale aj spoločensky. Ďalší súbor mylných ekonomických názorov tvorí dnešné nastavenie na *konzum*. Nejde už „len“ o lakomosť, ale o to, že kalkulácia spotreby sa stala zložkou všetkých spoločenských vzťahov. Ľudia sa naučili myslieť

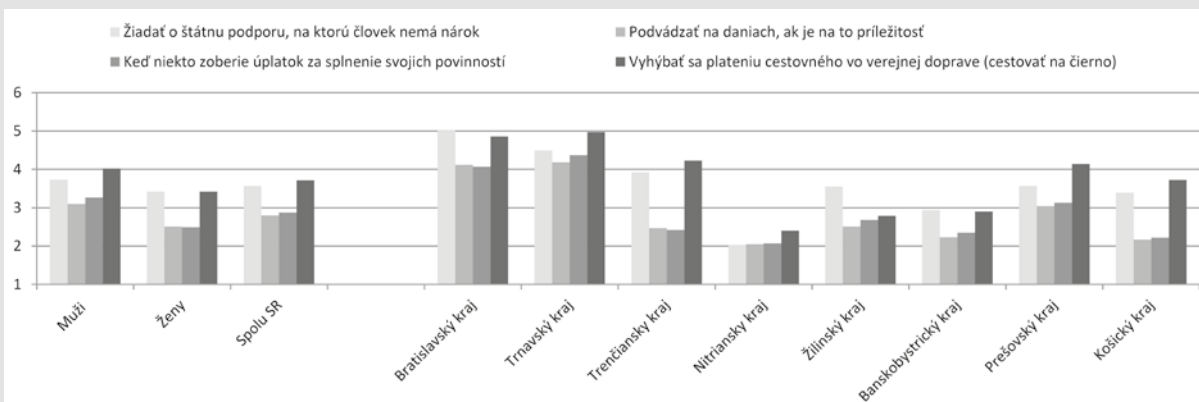
nielen o tovaroch a službách, ale aj o iných ľudoch spôsobom: „Oplatí sa?“ - uzavrieť manželstvo, mať deti, konkrétneho priateľa, suseda, atď. Hodnota ľudí sa v konzumnom myslení redukuje na peňažnú cenu a vzťah s nimi sa odohráva v dvoch možných alternatívach: prospešnosti (čo obyčajne obsahuje nejakú formu využívania toho druhého) alebo stratovosti (vnímanej aj ako okrádanie - o čas, peniaze a ďalšie prostriedky spotreby). V čisto konzumnom myslení nejestvuje tretia alternatíva - človek buď ziskava, alebo je okrádany.

Práve konzumné myslenie odhaľuje veľký protiklad medzi súčasnou prísne racionálnou a kalkulujúcou ekonomikou na jednej strane, a na druhej strane Božou ekonomikou, ktorá nabáda nebáť sa o zajtrajšok, podeliť sa s blížnym v dôvere k Bohu, že vždy dostaneme to, čo budeme potrebovať, a nameria sa nám mierou, ktorou my budeme merať. V istom zmysle môžeme konzumnosť chápať ako dôsledok prirodzeného vývoja spoločností, ktoré stratili vieru v Boha.

Ani jeden z týchto názorov neprospeje blahobyti krajiny a spoločnému dobru obyvateľov. Môže prospievať niekoľkým z nich, aj to len pod podmienkou, že svoje bohatstvo dokážu úspešne izolovať od vonkajších vplyvov.

Mária Suríková

Graf: Povedzte, prosím, o každom nasledujúcom tvrdení, či sa takéto konanie dá vždy ospravedlniť, nikdy sa nedá ospravedlniť alebo platí niečo medzi tým? (Priemerná odpoveď zvolená na 10-bodovej stupnici, kde 1 znamená „Nikdy nemožno ospravedlniť“ a 10 znamená „Vždy možno ospravedlniť“ podľa pohlavia a kraja.)

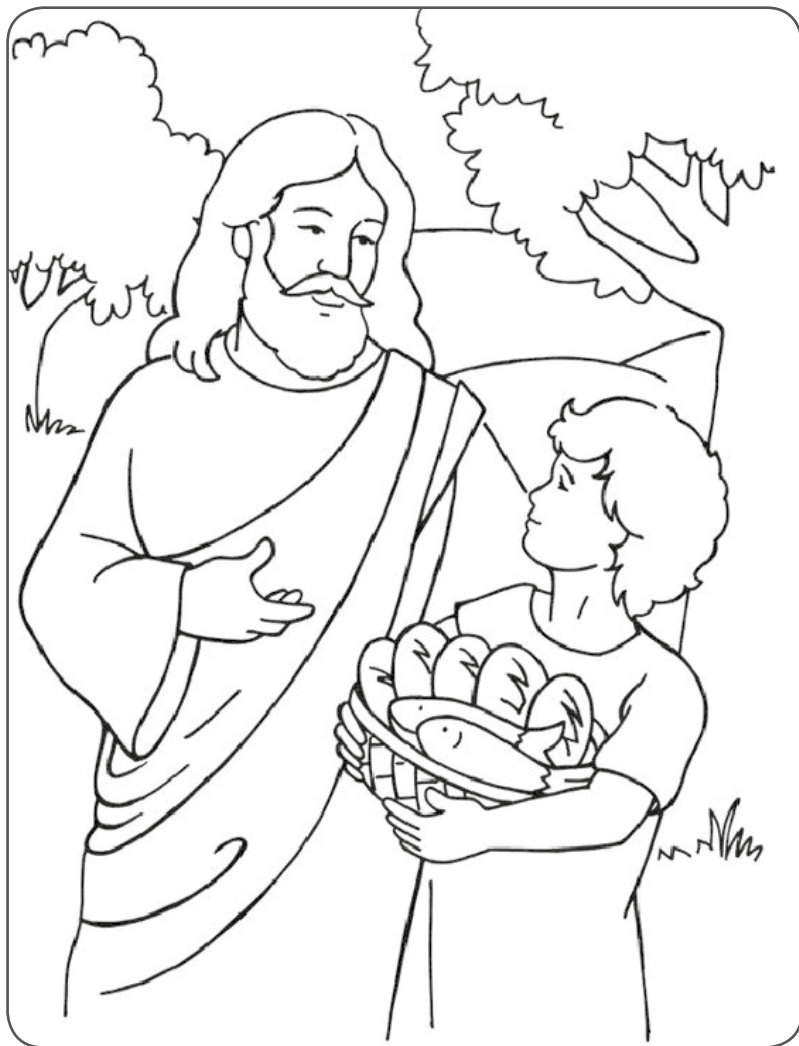
Zdroj: databáza EVS 2017, projekt APVV č. 15-0653, SÚ SAV Bratislava, vlastný výpočet.

Ahojte, kamaráti!

Dúfam, že prázdninujete v pohode a užívate si voľné chvíle s rodinou aj kamarátmi. Niekedy, keď ideme napr. na kúpalisko, musíme si dávať veľký pozor na seba, no i na svoje veci. Stane sa, že niečo stratíme, alebo nejakí neposlušníci si vezmú nejakú našu vec, aj keď to nie je ich. A to veru nie je pekné ani správne.

Verím, že Ježiša milujete a nechcete, aby bol smutný ani On a ani váš kamarát. Preto to, čo nie je naše, neberme. A to, čo je, si chráňme. Prípadne sa podelíme tak, ako sa Ježiš podelil, keď rozmnožil chlieb a ryby pre zástup ľudí.

Rubriku
pre deti
pripravila
Eva
Trepáčová

... odpovede na tri otázky.

Počas hudobného programu na prievidszkej púti sa publiku tento rok predstaví speváčka Janais. Je to interpretka, ktorá svojím spevom a tvorbou oslovuje nielen kresťanské, ale i svetské publikum. V rámci rubriky Na okraj nám poskytla odpovede na tri zvedavé otázky.

1

Pre tých, ktorí vás nepoznajú... Kto je Janais?

Som speváčka, textárka a skladateľka, „matka“ 4 albumov, ale zároveň matka 2 detí ☺. Spolu s manželom už viac ako 10 rokov spolu hrávame v kapele, koncertujeme po celom Slovensku a učíme sa náš rodinný život sklbiť s tým muzikantským.

2

Ktoré z vašich piesní sú podľa vás medzi ľuďmi najznámejšie?

Kresťanskému publiku sú najznámejšie paradoxne moje najstaršie piesne s náboženskou tematikou, *Kto si, kto som* a *V bludiskách*. Zložila som

ich ešte počas štúdia a vďaka zboru z Univerzitného pastoračného centra v Bratislave a jeho CD sa tieto piesne rozšírili ďalej. Teším sa, že ich dodnes spievajú rôzne mládežnícke zbory po Slovensku. S piesňou *Taram ta rej* sme sa v roku 2009 s kapelou prespievali do národného kola Eurovízie a táto pieseň bola predzvestou môjho debutového albumu *Svetaboj*. Odvtedy mi vyšli ďalšie tri albumy: *Eufória* (2013), *Vianočná Janais* (2015) a *ILÚZIE* (2018). Z vianočných spomeniem najmä duet so Zuzanou Smatanovou *Biela pieseň* a z najnovšieho albumu duet s Petrom Bažikom - *Blízko*. Z rádií ste mohli počuť tanečnejšie piesne *Nad hladinou*, *Shoulder*, ale aj najnovší lovesong *Naveky*, pieseň venovanú tým, ktorí si povedali „áno“ v dobrom aj v zlom.

3

Čím je pre vás hudba?

Mojou prácou aj záľubou. Spievam od malička, spievala som skôr, ako som vedela zmysluplne hovoriť. Spev ma časom priviedol aj k môjmu druhému koníčku - francúzštine, ktorú som napokon vyštudovala na Univerzite Komenského v Bratislave a na Univerzite Michel de Montaigne v Bordeaux. Aj keď som chvíľu pôsobila ako učiteľka, vždy som túžila robiť hudbu profesionálne. Som melancholická duša a hudba je pre mňa vyjadrovací prostriedok, preto som veľmi vďačná, že ľudia počúvajú moje piesne a chodia na moje koncerty.

Petra Humajová
Foto: archív Janais

Christus vivit

Posynodálna apoštolská exhortácia Svätého Otca Františka mladým a celému Božiemu ľudu

Exhortáciou *Christus vivit* z 25. marca 2019 pápež František zamýšľa sprístupniť výsledky 15. riadneho generálneho zasadania synody biskupov a zdôrazniť jeho najvýznamnejšie závery. Tie sú dostupné cez internet aj v rozsiahlom záverečnom dokumente, no pápež túžil zdôrazniť a rozpracovať tie, ktoré považuje za najdôležitejšie.

Synoda sa - aj za účasti stoviek veriacich i neveriacich mladých ľudí - zaoberala situáciou mladých ľudí dneška (vo veku 16 - 29 rokov), ktorí okrem toho, že strácajú vieru v Boha, trpia množstvom ťažkostí - od pocitov úzkosti a zúfalstva až po spoločenské vylúčenie a zotročovanie. Viacerí z nich majú reálny problém posunúť sa do životnej etapy dospelosti, ďalší predčasne strácajú elán a duševne starnú. V exhortácii sa preto pápež obracia na mladých: „Kristus žije a chce, aby si bol živý!“ „On je našou nádejou a najkrajšou mladosťou tohto sveta.“ Obracia sa v nej aj na celý Boží ľud, „aby uvažovanie o mladých a v prospech mladých bolo výzvou a povzbudením pre nás všetkých“.

Božie slovo a mladí

Exhortácia obsahuje deväť kapitol. V prvej, *Čo hovorí o mladých Božie slo-*

vo?, pápež predstavuje mladosť na základe výňatkov zo Svätého písma. Na základe Starého zákona upozorňuje, že už v časoch, keď mladí ľudia neboli zahrňaní zvláštnou pozornosťou, Boh na nich pozeral inak. Boh kladie dôraz na mladé srdce viac než na mladickú fyzickú silu. „Pre srdce mladého človeka je typické, že je ochotný zmeniť sa, je schopný vstať a nechať sa poučiť od života.“

V Novom zákone Ježiš viackrát nabáda zachovať si mladé srdce. „Znamená to, že pravá mladosť spočíva v tom, že máme srdce schopné milovať. A naopak, čo nás oddeľuje od druhých, robí dušu starou.“ Od takejto mladosti dnes mladých odvádza bohatstvo a pohodlie, príliš veľa času stráveného osamelosťou pri počítači, ale aj staršie generácie, ktoré s nimi nezaobchádzajú v súlade s Písmom „ako s bratmi“.

Ježišova mladosť

V kapitole *Ježiš Kristus stále mladý* pápež skúma Ježišovu mladosť. Zdôrazňuje, že Ježiša poznáme ako mladého človeka - vieme málo o jeho detstve a jeho verejné účinkovanie prebiehalo a skončilo sa vo veku, ktorý dnes nazývame „mladým dospelým“.

V Ježišovom živote pápež vyzdvihuje mnoho aspektov typických pre mladé srdcia. Môžu sa v ňom preto nájsť všetci mladí ľudia. Základným znakom Ježišovej mladosti bola absolútna dôvera a dozrievanie vo vzťahu k Otcovi. V tejto súvislosti pápež vyjadruje želanie, aby o svoju mladosť dbala aj Cirkev a naznačuje, ako to má dosiahnuť. Ako vzor pre mladú

Cirkev predstavuje „influencerku“ Máriu a viacerých mladých svätých.

Prítomnosť i budúcnosť

V tretej kapitole *Vy ste Božie „teraz“* pápež upozorňuje, že mladí nie sú len budúcnosťou sveta, ale sú jeho prítomnosťou, ktorú obohacujú svojím príspevkom. Spolu so synodou uznáva, že veriaci nemajú vždy Ježišov postoj, čím často neumožňujú, aby sa prejavili novosti mladých a to, k čomu mladí vyzývajú. Nabáda k rozvíjaniu schopnosti počúvať mladých a spoznávať obrovskú pluralitu ich svetov. Zdôrazňuje, že slovo mládež treba chápať v množnom čísle a ukazuje, aké veľmi rozmanité sú životné podmienky súčasných mladých ľudí, od vojen a zneužívania až po zideologizovanie a ideologickú kolonizáciu mladých. Starších žiada, aby neprispievali k znecitlivovaniu mladých banalitami a rozptýlením a povzbudzuje, aby sme sa naučili „plakať“ s trpiacimi a ideologicky vykorinenými mladými, a nezneužívali svoju autoritu nad nimi.

Tri pravdy

V kapitole *Úžasná správa pre všetkých mladých* pápež František otcovsky povzbudzuje mladých. Vyslovuje tri pravdy, o ktoré sa majú mladí stále opierať. Prvou pravdou je, že „Boh ťa miluje“. Čokoľvek by sa človeku stalo, nesmie o tom pochybovať a má dôverovať Bohu, že na neho pamätá, ako sa o tom jasne vyslovil.

Druhou pravdou je, že „Kristus z lásky obetoval seba samého, aby ťa spasil“. To je základ slobody a dôstojnosti človeka, ktorá sa nedá vyjadriť finančnou cenou. Pápež vyzýva mladých, aby sa primkli k Ježišovi na kríži a dovolili mu oslobodiť ich od hriechu a smútku.

Tretou pravdou je, že „Kristus žije“. Nie je historickou osobnosťou, z ktorej si máme brať príklad, ale živým Bohom,

ktorý nám sľúbil svoju prítomnosť do skončenia sveta a od koho môžeme čerpať účinnú pomoc tu a teraz.

Mladosť ako životná etapa

V piatej kapitole *Cesty mladých* pápež analyzuje, čo je mladosť ako životná etapa, ako sa v súčasnosti táto etapa predstavuje a ako ju mladí prežívajú. Poukazuje na to, čo by mala znamenať a k čomu by mala viesť vo svetle viery. Osobitne sa zaoberá dvomi nebezpečenstvami, ktorým sú vystavení a často im podliehajú dnešní mladí ľudia: zaujatie porazeneckého postoja a pokušenie úzkosti.

Pápež mladým dokazuje, prečo sa majú oprieť o Ježiša a nesmú prestať snívať, rozhodovať sa pre dobro aj s rizikom neúspechu, nebať sa stratiť istoty a pohodlie. Treba sa otvoriť stretnutiu s Bohom a prijatiu Jeho darov. Osobitne nabáda mladých, aby sa spoločensky angažovali a neživilí deštruktívne sociálne nepriateľstvo.

Nepravý kult mladosti

V kapitole *Mladí s koreňmi* pápež odlišuje radosť mladosti od nepravého kultu mladosti. Odhaľuje, ako sa dnes s mladosťou a mladými ľuďmi manipuluje a ako tieto procesy spôsobujú historickú aj morálnu kultúrnu deštrukciu a narušujú solidaritu medzi generáciami.

Pastorácia mladých

V siedmej kapitole *Pastorácia mladých* pápež reaguje na zistenie, že „V obvyklých štruktúrach mladí často nenachádzajú odpovede na svoje znepokojenia, požiadavky, na svoje problémy a zranenia.“ Pápež tu aj v komunikácii s mladými dosť podrobne opisuje, kde, ako, s kým a pod akým vedením by sa mala začať rozvíjať pastorácia mladých ľudí vo farnostiach, v školách a ďalších prostrediach tak, aby si získala ich pozornosť.

Povolanie

Ôsma kapitola *Povolanie* sa zameriava na jednu z otázok, ktoré najviac rezonujú práve v období mladosti. Pápež podčiarkuje, že každý mladý človek je povolaný predovšetkým k budovaniu priateľstva s Ježišom: „Spása je pozvanie mať účasť na príbehu lásky.“ Z toho vyplýva aj naše povolanie k misijnej službe druhým. Pápež následne mladým vysvetľuje, ako môžu rozoznať svoje povolanie.

je na predchádzajúcu a uzatvára celú exhortáciu náukou o tom, ako uskutočňovať svoje povolanie vo svete: od osobnej formácie cez rozlišovanie svojich daností v kontexte spolunažívania až po naplnenie života. „Pretože v konečnom dôsledku dobré rozlišovanie je cesta slobody, ktorá vynesie na svetlo jedinečnosť každej osoby, tú skutočnosť, ktorá je natoľko jej, natoľko osobná, že ju pozná iba Boh.“

Mária Suríková

Rozlišovanie

Posledná kapitola *Rozlišovanie* nadväzu-

Spomienky

Dňa 8. augusta 2019 uplyní 30 rokov, čo nás navždy opustila naša drahá **Mária Mečiarová** z Prievidze - Necpál. Za tichú spomienku a modlitbu dákujú deti s rodinami. Odpočinutie večné daj jej, ó, Pane!

Dňa 16. augusta 2019 uplyní 18 rokov od chvíle, keď nás navždy opustil náš drahý otec a starý otec **Adrián Chikán** z Prievidze. Dňa 13. októbra uplyní 7 rokov, čo nás navždy opustila naša mama a stará mama **Mária Chikánová**. S láskou a vďakou na nich spomína a o modlitbu prosí dcéra Adriana s rodinou.

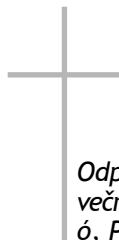

Dňa 15. augusta 2019 uplyní 5 rokov, čo nás navždy opustil náš drahý manžel, otec a starý otec **Jozef Polička** z Čičmian.

O tichú spomienku s modlitbou prosia manželka a deti s rodinami.

Dňa 11. augusta 2019 uplyní 5 rokov, čo si Pán povolal k sebe do večnosti môjho manžela **Jána Lichanca**. S láskou v modlitbe spomínajú manželka Paula, deti s rodinami a vnúčatá. Odpočinutie večné, daj mu, ó, Pane!

Odpočinutie
večné daj im,
ó, Pane...

Vzdala sa majetku kvôli službe Bohu

Blahoslavená Mária Schinina Arezzo

Mária Schinina Arezzo pochádzala zo vznešeného rodu. Jej rodina patrila v Taliansku do najvyššej spoločenskej vrstvy. Peniaze jej nikdy nechýbali. Napriek tomu Mária v istom okamihu života pocítila, že vo veľkom majetku šťastie nespočíva. A začala hľadať čosi viac.

Mária Schinina Arezzo sa narodila 10. apríla 1884 v Raguze na Sicílii. Bola piatou z ôsmich detí. Vyrastala v typickom šľachtickom prostredí. Vzdelanie získala vďaka domácejmu učiteľovi, kňazovi Vincenzovi Di Stefano.

Bohatstvu povedala nie

Mária bola vždy snaživá a túžila vynikať. Držala krok s najnovšou módou, rada tancovala, hrala na klavíri a dirigovala hudobný súbor. V období detstva a mladosti jej viera veľa nehovorila. Keď dospela, muži o ňu okamžite začali prejavovať záujem. No Mária si uvedomila, že svet, v ktorom žije, jej pravú radosť neprináša. Všetky ponuky na manželstvo odmietla.

Krátko po sobáší posledného brata a smrti otca sa Mária zúčastnila na duchovných cvičeniach u jezuitov. Pri pastoračnej návšteve arcibiskupa pocítila, že je voči nej veľmi odmeraný kvôli jej honosnému odevu. Dokonca aj jej spovedník jej povedal: „Načo sú vám všetky tie čačky?“ Mária si tieto slová vzala k srdcu a rozhodla sa s bohatstvom definitívne skončiť.

Zbožný život

Zo svojich klenotov nechala Mária urobiť zlatú korunku pre sošku Panny Márie. Denne sa zúčastňovala na svätej omši a modlila ruženec. Navštevovala chudobných a chorých, pomáhala sirotám, väzňom a baníkom.

Jej činnosť si všimol karmelitán La Perla a požiadal ju, aby sa ujala vedenia združenia Mariánskych dcér. Dievčatá vyučovali deti katechizmus, pripravovali ich na prvé sväté prijímanie a rozširovali úctu k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu.

Najväčšia túžba

Po smrti matky sa Mária rozhodla zrealizovať svoju najväčšiu túžbu - vstúpiť do kontemplatívneho kláštora. Miestny arcibiskup ju však od tohto úmyslu odhovoril. Videl, koľko ovocia prináša jej aktívna služba a podnecoval ju zotrvať v nej.

Mária teda svoje túžby nasmerovala inam. Oslovila arcibiskupa s prosbou vytvoriť komunitu Mariánskych dcér s rehoľnými sľubmi, s čím on súhlasil. Prijala rehoľné meno Mária od Najsvätejšieho Srdca Ježišovho a túto komunitu - Sestry od eucharistického Srdca Ježišovho z Raguzy - úspešne viedla až do smrti.

Máriinu obetavosť ocenil i pápež Lev XIII., ktorý ju osobne prijal na audiencii a poďakoval sa jej za založenie nového rehoľného inštitútu.

Mária Schinina Arezzo zomrela 11. júna 1910 v Raguze. Blahorečil ju pápež Ján Pavol II. v roku 1990. Ten o nej povedal: „Znudená luxusom a prázdnyimi formami vo svojom šľachtickom paláci začala žiť život úplne zasvätený službe chudobným podľa vzoru Ježiša. Takéto svedectvo evanjeliovej lásky je ovocím, ktoré blahoslavená Mária mohla darovať Cirkvi a spoločnosti, lebo bola vnútorne zjednotená s Pánom. Jej charizma ostáva živá a aktuálna, pretože pôsobí prozreteľne a je prítomná v tisíciach formách apoštolátu jej dcér.“

Pripravila: Petra Humajová

(Životopisné údaje: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 3; santiebeati.it; životopisy-svatych.sk), foto:hagiopedia.blogspot.com

Boh vie, čo potrebujeme

Dnes vám prinášame príbehy troch dievčat, ktoré zakúsili Božie požehnanie v oblasti financií. Stačilo im na to jediné - ochota darovať.

„Pred niekoľkými rokmi sme s manželom zatúžili pomôcť nejakej sirôtke v Afrike, ale boli sme na tom finančne dosť zle. Lenže túžba v srdci bola väčšia než naše financie. Rozhodli sme sa, že aj napriek tomu pôjdeme do projektu Adopcia srdcom. Na druhý deň po tom, ako sme urobili toto rozhodnutie, prišiel manžel z práce s tým, že mu z ničoho nič zvýšili plat presne o tú sumu, ktorú bolo treba platiť mesačne pre adopciu. Boh je dobrý.“ (Jarmila)

„Pred pár rokmi som počula svedectvo jedného muža, ktorý hovoril o tom, že jednej svojej známej daroval len tak peniaze. Rozhodol sa tak preto, lebo v tom období mal dosť peňazí a chcel sa so svojím požehnaním s niekým podeliť.

Zapáčil sa mi takýto spôsob darovania, lebo je pomerne jednoduchý. Tak som s tým začala aj ja. Keď som mala viac peňazí, podarovala som jednej kamoške anonymne istú sumu peňazí. Alebo som inej kamarátke zaplatila vstup na festival. Potom som istý čas finančne podporovala projekt Godzone. Hoci som vtedy nemala veľa peňazí, v pohode mi vystačili. Občas som síce premýšľala, či je to múdre spravovanie financií, ale potom som si uvedomila, že aj ja som častokrát dostala peniaze len tak - či už od mojej rodiny, alebo raz som našla na zemi 20 € práve v čase, keď som ich potrebovala...

Nedávno som poslala jednej mamičke, ktorú som stretávala v kostole, 20 €. Všimla som si totiž, že čaká ďalšie bábätko a mala som pocit, že ma Pán Boh pozýva k tomu, aby som jej ich poslala. Po určitom čase zistila, že tie peniaze boli odo mňa a vrátila mi dvojnásobok toho, čo som jej darovala ja. Veľmi ma to potešilo, lebo práve v tom období som nemala dosť peňazí a veľmi mi to pomohlo.“ (Frederika)

„Počas štúdia na vysokej škole ma Boh učil, že je starostlivým Otcom a ak budem hľadať jeho kráľovstvo ako prvé, on sa bude starať o všetko ostatné. Najťažšia oblasť, v ktorej by som mu mala veriť, že sa bude o mňa starať, ak sa mu odovzdám, bola oblasť financií.

Ako študentka som nemala veľa peňazí, a tak prvá vec, na ktorú som myslela po príchode na výšku, bolo hľadanie si brigády. Nevedela som si ju však nájsť. Pri modlitbe som vnímala, že mi Boh hovorí, aby som tento prvý polrok nebrigadovala, ale svoj voľný čas trávila s ním, nech ma môže budovať, učiť a pripravovať na službu pre neho. Bolo to veľmi ťažké, pretože peniaze mi mesačne vychádzali veľmi natesno. No poslúchla som.

Po pol roku som opäť pri modlitbe mala pocit, že Boh hovorí, že tento čas sa končí a môžem si hľadať brigádu. Hneď na druhý deň som mala niekoľko ponúk a mohla som si vybrať tú najlepšiu zaplatenú. Konečne, po týždni, prišla prvá výplata a ja som už premýšľala, čo si doprajem. A vtom som jasne vedela, že ma Boh volá do toho, aby som mu oblasť financií úplne odovzdala a verila, že nad ňou bude vždy bdieť on. Môj „skutok viery“, o ktorý ma požiadal, bol dať celú výplatu do zvončeka miestneho kostola, kam som chodievala na omše. Od toho momentu mu táto oblasť patrí. Pred každým novým rozhodnutím týkajúcim sa práce, peňazí, štedrosti... sa modlím. A odvtedy cítim v tejto oblasti jeho požehnanie, že sa naozaj o mňa stará ako najlepší Otec. Žiada len jedno, aby som všetko dávala do jeho rúk a nechala sa ním viesť v každej jednej oblasti. Ak hľadám jeho kráľovstvo ako prvé, On mi dáva všetko, čo v tom čase potrebujem.“ (Zuzana)

Pripravila: Zuzana Kmotorková

Ilúzie prinášajú jemnosť i sviežosť

Recenzia CD speváčky Janais

Speváčka Janais, ktorá vystúpi v rámci tohtoročného programu na prievidskej púti, sa na gospelovej scéne preslávila už pred rokmi piesňou *Kto si, kto som*. Zatiaľ jej posledné, už štvrté CD *Ilúzie* však poslucháčov svojím štýlom a kvalitou neupúta o nič menej.

Autorkou väčšiny piesní tohto albumu vydaného v roku 2018 je po textárskej i hudobnej stránke samotná speváčka v spolupráci so svojím manželom Petrom Kothajom. Nejde prvoplánovo o náboženské piesne, ale skôr o piesne s nesporne kresťanskými hodnotami široko dostupné i neveriacemu publiku. Chytľavá sviežosť sa v nich strieda s hlbokou melanchóliou, no nechýba v nich ani humor a vtip. Spievané sú v slovenskom, anglickom a francúzskom jazyku.

Za lásku i život

Prvá pieseň *Nad hladinou* upúta svojou ľahkosťou. Upriamuje pozornosť poslucháča na hodnotu lásky a vernosti, na to, že v správnom vzťahu dokáže jeden druhého podržať. Rytmická je takisto anglická pieseň *Shoulder* hovoriaca o tom, ako človek dokáže byť človeku oporou. Krásu života ospevuje pomalšia pieseň *Naveky*. Obohatením albumu je duet s Petrom Bažikom *Blízko*, poukazujúci na hodnotu počatého života. Stal sa hymnou kampane *40 dní za život* v roku 2016.

Melancholickú pieseň *Putá*, zdôrazňujúcu pripútanosť jedného človeka k druhému, na albume strieda humorná pieseň *Money*. Anglický text s vtipom a speváčke vlastným šarmom ospevuje našu každodennú zárobkovú rutinu, napriek ktorej sa nás peniaze akosi nedržia.

Poslucháča dokáže dobre naladiť aj anglická pieseň *Heart*. Obe tieto anglické piesne si speváčka spolu so svojimi hudobníkmi zaspievala i v akustickej verzii na nábreží

Dunaja či v uliciach Bratislavy a pozrieť si ich možno na kanáli YouTube.

Jemná a tajomná zároveň

Piesne *Hlavalam* a *Steny* sú opäť o vzťahu, hoci aj v odlišnom štýle a rytme. Kým prvá sa zamýšľa nad tým, ako sme jeden pre druhého niekedy hádankou, druhá zas hovorí o mlčaní, keď je tomu druhému ťažké vysvetliť, čo nás bolí. Záverečnou bodkou albumu je po francúzsky prespievaný pôvodný hit Hany Hegerovej Čerešne - *Les cerises*. Do francúzštiny speváčke text prebásnil Ivan Sakala.

S charakterom piesní albumu dokonale ladí i booklet albumu - na prvý pohľad jemný a tajomný ako aj samotná speváčka Janais. Možno v ňom nájsť všetky texty piesní a v prípade chuti, ktorú pri jeho počúvaní isto dostanete, si ich vďaka tomu i poľahky zaspievať.

Ilúzie však predsa len majú jednu chybu - končia sa príliš rýchlo. Pri ich počúvaní poslucháč nenadobúda dojem, že toho už bolo dost, ba priam naopak. O to viac sa teší na to, čo v tvorbe speváčky ešte len príde. Zato koncerty Janais zvyčajne žiadnu chybu nemajú, na ich kvalite si dáva veľmi záležať. Preto verím, že nepremeškáte možnosť vypočuť si túto speváčku s krásnym čistým a jasným hlasom i na našej domácej farskej pôde - a že prípadne podporíte jej tvorbu i kúpou jej najnovšieho albumu.

Petra Humajová

Farská kronika od 25. mája do 29. júna 2019

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Emma Homolová
Melissa Ellie Drozdová
Lucia Myslivcová
Arthur Makovický
Tomáš Lukáč

Manželstvo uzavreli:

Michal Uriča - Barbora Ševčíková
Tomáš Pecek - Katarína Pavlíková
Šimon Hájovský - Silvia Vážanová

**S kresťanskou nádejou na stretnutie vo
večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:**

Róbert Mucha, 42 r.
Stanislav Zbiňovec, 65 r.
Ján Krupa, 71 r.
Anna Schmidtová, 70 r.
Juraj Skalák, 82 r.
Alojz Perniš, 86 r.
Blažena Koreňová, 87 r.
Cecília Flimelová, 97 r.
Marián Ondrčka, 67 r.
Anna Svitková, 85 r.
Mária Mokrý, 81 r.
Marcela Rafaelová, 43 r.
Jozef Ondrejička, 71 r.
František Danek, 90 r.
Antonia Miklasová, 90 r.
Peter Lukáč, 36 r.
Helena Rajčániová, 67 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ
v Banskej Bystrici č. 1127/98
Evidenčné číslo periodickej tlače:
EV 5759/19

Názov: Bartolomej
Periodicita: mesačná
Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev,
Farnosť Prievidza-mesto, Mariánska 4,
971 01 Prievidza, IČO: 31938671
Cena výtlačku: 0,40 €
ISSN: 2644-4658

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
Vedúca vydania: Petra Humajová
Grafika: Beáta Voskárová
Redaktori: Marek Sabol, Dominik
Kučera, Elena Blašková, Anna Gálová,
Štefan Kollár, Mária Melicherčíková,
Dagmara Pavlove, Mária Pytlová,
Mária Suríková, Eva Trepáčová

Kontakt:
tel.: 046/542 28 01
web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:
str. 1, 3 - Silvia Kobelová
str. 2 - Adam Klenka
str. 31 - Veronika Ševčíková
str. 32 - Ján Hríb SchP

Tlač: PATRIA l., spol. s. r. o.
Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy príspevkov. Rukopisy nevraciam.

Farský tábor, 14. - 20. júla 2019, Liptovská Štiavnica

Piaristický tábor, 7. - 13. júla 2019, Skalka pri Kremnici

